

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Mit hierte altid vanker

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726736501296/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Syng høyt i skye, Guds kirke-flok:
 Halleluja, nu lur jeg nok,
 Den fryd har ingen lige,
 Halleluja, halleluja,
 Guds Søn er min, jeg vil herfra
 Med ham til himmerige.

Nr. 7.

I skol finde et spædt Barn svøbt liggende i Krybben. Luc. 2. V. 12.

Med. Jeg raaber fast o' HERRE.

Mit hierte altid vanker
 I JESU fyde-rum,
 Did samles mine tanker 15
 I deres hoved-sum.
 Der er min længsel hiemme,
 Der har min troc sin skat,
 Jeg kand dig aldrig glemme,
 Du søde jule-nat.

2. Du mørke stald skal være
 Mit hiertes fryde-slot,
 Der kand jeg daglig lære,
 At glemme verdens spil,
 Der kand jeg best besinde,
 Hvori min roes bestaar,

7, 5: syng] slyng J²⁻³.

Nr. 7. *AL²⁻⁷*. 2, 5: besinde] befinde J²⁻⁷, vel en trykkefej. 2, 8: til herte] til hertet *AL²⁻⁷*.

bredt i verdens lur, At jorden den skal ryste, i v. 3: Vi syng om den søde fred, At helvæde skal skistes ned. Vor jule-sang af hør, og her til svarer nu i v. 7: Syng høyt i skye, Guds kirke-flok: Halleluja, nu har jeg nok o. s. v. De skønne trostende v. 8 er blevet til en episode, hvor den enkelte, der vander sig under korset, drages des inderligere ind i kirkens frydefest.

Nr. 7. Original. Salmen viser påvirkning fra Elias Nauris »Jeg raaber af det dybe«, Aandelig Jule-Stue, 1900, tilføj s. 11 (P. Severinsen i Studentehjemmets Julbog, 1912, s. 84 f.g.; E. Frandsen, Brorsons Julealmen, 1932, s. 20) og vistnok fra Kingos »Alle ting er underlige«, særlig i v. 9 (Kingo v. 7); himmel-helt som rim på felt i v. 6 er fra Kingos »Som den gyldne sol frembryder«, v. 2, og stjerne-falder lærde i v. 8 fra L. Thura, Adskillige poet. Sager, 1721, s. 172 (P. Diderichsen). — 2, 5: besinde] overveje, betænke. — 2, 6: hvori min roe bestaar] Måske menes der: i slet intet; jeg har ingenting at ruse mig af; det forstår jeg bedst, når det går op for mig, hvor stort et offer der måtte til for min frelse: naar JESU krybtes minde Mig ret til hertes gaver. Snarere menes der dog, at min roe består i, at Jesus for min skyld har fornedret sig så dybt; så meget har han agtet mig værd.